

THẮNG HOAN THI TẬP (Tái bản lần thứ hai 1999)

Ý NGHĨA BÀI THƠ

Vô minh vũ trụ
Phủ kín đường về.
Trúc biếc Tâm Không
Sáng soi lối bước.

Thắng Hoan

LỜI GIAO CẢM

Thơ là nhạc lòng, là tình ca muôn thuở của ý sống, của nguồn thương, của mầm xuân mơn mớn được thể hiện qua âm điệu vần thơ, qua câu hò, tiếng hát, lời ru, ngâm vịnh,..v.v.... mà các thi nhân đã cảm hứng dệt mộng, ước mơ.

Những vần thơ của các thi sĩ nhả ngọc phun châu là những gấm hoa sắc sỡ, những cung đàn tinh xảo, những cành hoa thướt tha kết thành một bức tranh đời linh hoạt, một bản nhạc sống tuyệt trần, một vườn hoa muôn sắc ngát hương làm tăng thêm vẻ đẹp cả đất trời, làm rung cảm cả lòng người xao xuyến.

Đối tượng của vần thơ là chất liệu men đời được sự dung hợp của đất trời, sự chuyển hoá của vạn vật và sự hoà điệu của lòng người qua khắp nẻo đường trần biến thể, có lúc mặn nồng bùi ngọt, có khi chua chát đắng cay, tủi hờn chia ly, thất vọng chán chường sau những cuộc thế bể dâu, những thăng trầm vinh nhục, chính là nguồn suối mộng rạt rào của các nhà thơ say mơ.

Tôi mặc dù không phải là thi sĩ, nhưng cũng biết thiết tha hoài niệm, cũng đậm đà nhạt lấy cánh mơ, giăng tơ, dệt vần thơ. Những vần thơ tôi dệt, tuy bằng chất liệu men đời, nhưng đã được xông ướp bởi hương Thiên nhuận sắc, ngô hầu góp vào một vài cánh thơ khiêm nhường trong vườn thơ nhân loại.

Những vần thơ tôi dệt xin kết hợp lại thành một tập thơ nho nhỏ với nhan đề là “THẮNG HOAN THI TẬP” thân mến chuyển tay đến quý đọc giả bốn phương làm món quà tri âm trao tặng.

*Thắng
Hoan cần bút
Mùa Vu
Lan 2530 PL
Ngày 20 tháng 8 năm 1986*

VÀI LỜI TÂM NIỆM

Quý đọc giả thân mến,

Thắng Hoan tôi những tưởng là tuổi thơ của mình đã cạn, nguồn thơ của mình giờ đây trở nên khô cạn, bởi vì con người của mình nay đã già nua và nhựa sống của mình dường như tuần tự lui dần về dĩ vãng. Mình cảm thấy men thơ không còn nồng cảm bùng tim để tiếp tục ướp mộng ước mơ.

Thắng Hoan nay đành phải chuyển sang hướng khác của cuộc đời là tự mình trở về lối sống thực tại để khơi lại nguồn tư tưởng mà nó đã có sẵn từ lâu và hiện đang nằm yên trong tâm tư. Nguồn tư tưởng đây đã được vun trồng trải dài hơn bốn mươi năm tu luyện. Hương Thiền chính là chất liệu để xông ướp cho nguồn tư tưởng càng thêm xuân sắc và Pháp Vị cũng chính là sức dưỡng sinh dùng để vun bón cho mầm tư tưởng sớm được đâm chồi đơm hoa kết trái. Bản chất của tư tưởng vô cùng phong phú, đã được thấm tươi sữa Pháp (Pháp nhũ) để nuôi dưỡng cuộc đời và tinh anh của nguồn tư tưởng cũng được thể hiện niềm vui

Chánh Pháp (Pháp hỷ) để làm nở hoa cho cuộc sống.

Thắng Hoan không ngờ rằng, chất liệu của nguồn tư tưởng trên chẳng những khai thác cho trí tuệ con người phát sanh hầu soi sáng kiếp trần ai mà lại còn hồi sinh mạch thơ được tuôn trào và suối thơ tràn đầy nhựa sống. Từ đó, men thơ trong người Thắng Hoan trở lại ấp ủ tim nồng và nguồn thơ bắt đầu rạt rào tuôn chảy. Thắng Hoan liền tiếp tục giăng tơ và dệt thành những vần thơ tươi mát.

Giờ đây Thắng Hoan một lần nữa xin góp nhặt những cánh thơ hoa mộng trên để kết lại thành tập thơ thứ hai và thứ ba với cùng chung một nhan đề là “THẮNG HOAN THI TẬP” làm món quà thân thương truyền đến tay quý bạn tri âm. Để tiện lợi cho quý đọc giả bốn phương dễ dàng

4

thưởng thức, THẮNG HOAN THI TẬP được gói gọn tập I, tập II và tập III ước mong quý vị khỏi bị đứt đoạn dòng tâm tư rung cảm ý thơ theo nhịp điệu của nhạc thơ.

Chân thành cảm ơn quý đọc giả thân hữu đã niệm tình quan tâm đến tập thơ khiêm tốn này.

Thắng Hoan cẩn bút

Phật lịch

2534

Ngày 18 tháng 4 năm 1990

THẮNG HOAN THI TẬP

TẬP I

NGUỒN VUI

Thắng: là thù thắng, nghĩa là hơn hết hoặc trên hết.

Hoan: là nguồn vui.

Thắng Hoan: là nguồn vui thù thắng, từ đó có bài thơ:

Nguồn vui có tự bao giờ
Trong tôi tuôn chảy vô bờ thời gian
Thắm tươi thế giới ba ngàn
Nở hoa cuộc sống làm tan kiếp sầu

TỈNH THỨC VỀ HOA

Hương sắc thắm nường đoá hoa thể hiện
Bao cảnh hoa nhờ hương sắc khoe tươi
Theo thời gian hoa tàn úa rã rời
Nguồn hương sắc đầy vơi không hệ phược
Bằng vọng thức thấy hoa rơi luyến tiếc
Khóc vì hoa và sống chết theo hoa
Tỉnh thức nhìn chung cuộc đấy chỉ là
Sự chuyển hoá của nhân duyên biến hoá
Dòng tâm thức mang sắc hương ngát tỏa
Sức sống còn nuôi những đoá hoa sau
Ngào ngạt hương lan khắp cả trời cao
Tô điểm sắc với ngàn sao khởi sắc
Tạo vũ trụ thành bài thơ tuyệt tác
Phổ thiên ca hoà tấu khúc tình ca.

NỤ CƯỜI

Nụ cười mở cửa tâm linh
Cho duyên kết hợp cho tình nở hoa
Hận thù buông bỏ ngàn xa
Nối vòng tay lớn chan hòa thân thương
Phải đâu bao nỗi đoạn trường
Cười môi héo hắt vấn vương lụy phiền
Phải đâu nước đổ thành nghiêng
Tây Thi cười hận dải diên thối đời
Cười như biệt tích muôn nơi
Giờ đây tao ngộ nguồn vui rạt rào.
Kìa xem Phật Tổ nhiệm mầu
Nụ cười thanh thoát sạch lâu trần ai
Thanh bình hương tỏa từ bi
Nụ cười an lạc lối đi nhạc vàng
Còn đâu duyên kiếp bể bàng
Thiên Thai mở lối huy hoàng bước lên
Sáng soi sẵn có trăng lành
Đài sen sẵn có cung đình đợi trông
Người ơi xin chớ ngại ngần
Nụ cười trao tặng gửi lòng nhau đây.

CHIẾC VÕNG THIÊN

Đã có bên mình chiếc võng thiên
Thì đây sẵn giữa cõi vô biên
Giăng ngang qua đó nơi vườn Huệ
Ngắm ánh trăng thanh đón gió Thiên.

Dưới mái hiên hoa ngửa mặt nằm
Lung linh ánh nguyệt chiếu chân không
Ru ta gió thoảng về vô thỉ
Thơm ngát Thiên hương tươi mát lòng

Kéo kẹt võng đưa tiếng nhạc vàng
Vào nơi vũ trụ chẳng thời gian
Vườn thơ ngập lối chân như thể
Suối tình trào dâng mạch sống tràn.

Thương hại trần gian chưa hiểu ta
Bôn ba tìm kiếm khắp muôn nhà
Ta đâu nào phải Ta suy tưởng
Trong cái đi tìm đã cách xa

Dệt lại trần gian muôn ý thơ
Gửi về theo gió chốn xa mờ
Hoà lên nhạc lý cho tan mộng
Để rõ phù sinh kiếp hững hờ.

10

ĐỜI GIẢ TẠO

Chen chúc nhau chi giữa chợ đời
Bôn ba danh lợi giọt sương rơi
Phong trần xám mặt bao càn liễu
Tóc điểm hoa râm mấy lớp người
Gác tía lâu son tuồng ảo mộng
Công hầu khanh tướng hí trường nơi
Thiên thân lắm kẻ lao đầu mãi
Rốt cuộc còn chi phủi hết rồi.... !!!

THIÊN HÀNH

Lối về trong không lộ
Bước lên trên am mây
Ta đi bằng tỉnh thức
Cho hoa nở hương đầy.

11

CHUÔNG TỈNH THỨC

Ta có từ vô thỉ
Ta là của muôn phương
Ra đi bao giờ nhỉ
Lạc mãi giữa đường trần.

Qua rồi bao thế hệ
Đổi thay mấy lớp hình
Từ côn trùng nhỏ bé
Chuyển sang kiếp nhân sinh.

Mang thân người nghệ sĩ
Đầy tim ủ men thơ

Nhạc thiên về trong gió
Hoà cảm ta say mơ.

Bôn ba đời ảo mộng
Thân gầy mang thời gian
Đại khờ đua bắt bóng
Thất thiếu ngã ba đàng.

Cô thôn chuông chùa đổ
Tiếng chuông quyện hồn thơ
Ngân lên lời giác ngộ
Ta quay về quê xưa.

12

THIÊN TRÀ

Ta ngồi đây bến giác
Sẵn bên kỷ thiên trà
Với trầm hương giải thoát
Thưởng thức Ưu Đàm hoa.

Bờ kia trường biển mộng

Vạn vật không ngừng trôi
Trên dòng đời di động
Họ tưởng rằng an vui.

Phù sinh bao thế hệ
Biến thiên mấy nhịp cầu
Sâu biệt ly đẫm lệ
Rơi thắm kiếp ngàn dâu.

Tuy họ về quá khứ
Nhưng ta vẫn ngồi đây
Ra ngoài vòng sanh tử
Còn chi có đổi thay.

Ta ngồi từ vô thỉ
Nơi bờ giác uống trà
Sáng soi trăng trí tuệ
Độc tấu bản thiên ca.

13

TA VỚI TA....

Vị Thiên không thanh sắc

Hương Thiền khi nở hoa
Thiền nhân vào tỉnh thức
Thì đây, Ta với Ta.....

ĐƯỜNG LÊN TU VIỆN KIM SƠN

Rừng xanh thông đứng thẳng người
Cành lay lắt gọi đón mời Thiền Nhân
Đường lên tu viện Kim Sơn
Trông bao lối ngoặt, núi mòn dốc leo
Tàng cây lợp bóng qua đèo
Ánh quang vạch lá dẫn vào am mây
Nhẹ nhàng phủi sạch trần ai
Cửa Không lần bước, hoa đầy dấu chân
Ấn tâm bằng tiếng chuông ngân
Đưa về tỉnh thức, khơi nguồn chơn minh
Rạt rào mạch sống tồn sinh
Đượm nhuần cõi tịnh an lành vô ưu
Ngoài đây không thể tìm đâu

SANH DIỆT

*Bài này viết xong tại tiểu bang Connecticut để kỷ niệm ngày mà
Thắng Hoan tham dự khoá Thiền của Phật tử Việt Mỹ do Đại Đức Thích
Thiện Tường tổ chức, ngày 14 tháng 8 năm 1986.*

Dòng nước sống khi dòng sông vẫn chảy
Nước ngừng trôi, dòng nước chết tanh hôi
Ai đôi lần tắm chung một dòng đời
Đang cuốn lốc theo luân hồi vận chuyển?

Nhờ sanh diệt mà chúng sanh khởi hiện
Từ cửa Không muôn sắc biến ngàn hoa
Làm đẹp xinh khắp vũ trụ bao la
Tuy giá trị chỉ sát na tồn tại
Khác nào đâu xác pháo bông tung rải
Ánh chớp lòe trong chốc lát hư vô
Sao lắm người đua bắt bóng điên rồ
Mơ tưởng thật, đi kết râu hạt nước
Phí thời gian của tuổi hoa mộng ước
Công Dã Tràng xây lầu cát biển đông
Suốt trường canh thao thức lệ khóc thầm
Ôm thất vọng, ủ kín lòng tiếc rẻ.

Vì sanh diệt mà cuộc đời dâu bể
Từ sắc tướng biến thể trở về Không
Lẽ vô thường đó là định luật chung
Khiến vạn pháp tận cùng đào thải hoá
Hoặc thánh thiện hoặc rơi vào sa đọa
Mong đền bù những nghiệp quả cưu mang
Đã tạo nên qua nhiều kiếp trần gian
Sớm giải thoát tâm thanh nhàn tịch tịnh.

Phù sinh hởi mê đồ mau thức tỉnh
Lý Sắc Không chính bản tính viên dung
Nền tảng cho Sanh Diệt hiển lộ trung

Sanh Diệt trụ là Sắc Không an trụ.

17

TÌM HẠNH PHÚC
TRÊN THAM VỌNG

Chập chờn trên lá lục
Đàn bướm vàng nhớn nơ
Nô đùa theo nhạc sống
Thanh bình xây ước mơ.

Vạn đoá hoa hàm tiếu
Ngàn hương thơm ngát bay
Bướm vàng thi nhau lượn
Đang ướp mộng tương lai.

Khách trần từ đâu lại
Nhấn chi bắt bướm hoa

Đem ép vào lòng sách
Giết chết bản tình ca.

Thương thay người lữ khách
Làm mất vẻ đẹp xinh
Của bướm hoa trời đất
Ôm xác rã bên mình.

Hạnh phúc nhân duyên đến
Thiếu duyên không thể sanh
Tìm cầu trong tham vọng
Lệ thấm suốt trường canh.

18

SỰ SỐNG LIÊN QUAN NHAU

Cây thường cho ta dưỡng khí
Để ta sống góp mặt đời
Ta thường cho cây thán khí
Để cây lá sống khoe tươi

Cây điểm ngàn hoa sắc thắm
Tặng ta phong cảnh thiên thai

Ta nuôi tiềm năng nhựa sống
Tặng cây hoa ngát hương bay

Khi lạc bước vào sa mạc
Ta cần bóng mát cây che
Còn khi đất trời khô hạn
Cần ta đem nước nguồn về.

Xưa cây Bồ Đề lịch sử
Biết bao thế hệ dệt thơ
Nhờ hiến thân che Thái Tử
Sớm thành Phật quả Chân Như

Tuy mình khác nhau trạng thái
Nhưng chung một thể tâm linh
Chất liệu xây bằng tứ đại
Đều mang giá trị tử sinh

Không có ta cây sấu úa
Không có cây ta cô liêu
Cây và ta là tri kỷ
Cùng đi khắp nẻo đường chiều.

VÀ TU VIỆN KIM SƠN

*Thân tặng Đại Đức Viện Trưởng và tất cả thiền sinh
dự tuần quán niệm II tại Tu Viện Kim Sơn.*

Nguồn tỉnh thức tiềm năng bừng trời dậy
Sức sống Thiền đang hé nhụy ngát hương
Những đoá hoa, từ mảnh đất Kim Sơn
Sen Tây Trúc của bốn phương thể hiện
Đây sen búp tặng nhau với nụ cười ước nguyện
Kết mây lành tuyết phủ khắp đời thông
Ba ngàn Phật sát đều hiển lộ viên dung
Trong thể tánh chân không thiền viện.
Hải hội Phật vạch sẵn một con đường quán niệm
Nối vào đời gai góc cho hành giả đi lên
Những tư lương bằng hơi thở hành thiền
Cùng chánh niệm kết duyên qua nhất quán
Đã un đúc nên những ưu đàm tỏ rạng
Từ Ấn Độ nhuần xuân sắc đến Việt Nam
Ánh kim quang bừng tỏa chiếu huy hoàng
Thật linh diệu, một pháp môn huyền diệu....!

21

XUÂN VIỆT NAM NĂM 1982

Xuân đến hoa sầu thẹn đón xuân
Còn đâu xuân sắc điểm tô hương
Tương lai đã chết trong mầm sống
Ước vọng mà chi khổ đoạn trường.

Pháo nổ soi lòng lệ nhỏ rơi
Cảm thương số phận lắm bao người
Bên bờ vực thẳm tàn hơi mọn
Có biết gì Xuân giữa chợ đời.

XÃ HỘI VIỆT NAM NĂM 1982

Nơi vệ đường đói rét
Một em bé lên ba
Ngây thơ bên vú mẹ
Nhìn mọi người đi qua
Nào hay mẹ đã chết
Giữa đêm sương phủ nhà!!!

THỜI GIAN.....

Thời gian từ đâu đến
Do quả đất vẫn xoay
Do tinh cầu di chuyển
Từ nhật nguyệt đồng quy
Từ đơn vị sanh tử
Của muôn pháp đổi thay
Định mốt câu chuẩn đích
Là luật tắc an bày
Vì không gian biến động
Khích vạn vật tung bay
Nhiều ly tâm hợp sức
Thành Tam Giới vòng đai
Tựa vô minh làm trục
Luân hồi bánh xe quay

Mãi lặn theo hành nghiệp
Khiến vũ trụ với đây.

23

TÁNH THAM

Tiền rơi ai bỏ sau lưng
Kẻ tham sáng mắt, vội vàng lượm ngay
Tưởng rằng hạnh phúc là đây
Trong khi người khóc mất đi cuộc đời
Ngờ đâu luật pháp đến nơi
Gắn lên nhãn hiệu con người bất lương
Thế rồi rước lấy tù nhân
Than thân trách phận họa vương phải đành
Tham lam hạt giống vô tình

Đừng cứ mang nó trong mình lụy thân
Chôn vùi lắm kẻ công khanh
Đọa đầy lắm kẻ tinh anh tốt cùng
Dù cho liêm chính bao dung
Nó như không diệt khó mong toại nguyên
Ai ơi suy đó làm duyên
Thoát vòng trói buộc, cửa Thiền an tâm

24

THAO THỨC

Tim buốt lạnh thay vì băng giá lạnh
Chàng thư sinh lòng thoi thóp cô liêu
Mộng công hầu suốt cả cuộc đời chiều
Xây ước vọng hùng anh trên cát bụi
Chiếc thuyền mơ lênh đênh vào vạn cổ
Biết đâu bờ để cập bến sông Hương
Đành lang thang trong bể khổ trầm luân
Bám víu mãi cánh thời gian kiếp bạc
Nào những tưởng đường vinh quang tỏ rạng

Đầy trăng sao và ngập lối thiên thai
Trái ngọc vàng qua mỗi bước anh đi
Vui vĩnh cửu tặng nhau đây lẽ sống.
Nhưng ngờ đâu suy tư đầy bể rộng
Mảnh thân gầy tô đậm nét đau thương
Bóng hoàng hôn vẫn đục liễm muôn phương
Ngăn chí nguyện gối canh trường bão tố
Ai thấu nỗi thuyền đơn không bến đỗ
Bềnh bồng trôi quanh lối cũ trần duyên
Vẫn trông chờ tia ánh sáng vô biên
Cho tim lạnh bớt triền miên khổ lụy.

25

VỮNG NIỀM TIN

Nuôi hy vọng xây tương lai sáng tỏ
Chốn phù sinh tìm điểm tựa quang vinh
Cho duyên phần hoa nở ngát hương trinh
Làm thơm đẹp vườn tâm linh tỉnh thức.
Nhưng lần quần nào thấy đâu nẻo trước
Giữa mê đồ vẫn lạc bước trần ai
Nửa đường đời qua lấm ngõ chông gai

Ôm cay đắng quảy lên vai túi hận
Bâu lệ thấm suốt tiến trình lặn đặng
Kiếp lãng du không định hướng về đâu
Thôi từ nay buông thả phận dải dầu
Bao mơ ước trôi sâu dòng ảo tưởng.
Một ngày kia bỗng dừng chân vất vưởng
Nơi khô cằn heo hút gió hoang vu
Mảnh thân gầy xin gói trọn sầu đau
Vùng sỏi đá bối đào nên sự sống
May mắn thay dư hương còn vương đọng
Xông ướp lòng thêm đắp vững niềm tin
Gặp nhau đây người tri kỷ đồng hành
Chung cảnh ngộ xẻ chia tình ấm lạnh
Kể hôm nay tôi không còn cô quạnh
Chẳng ngại ngục nguyên dũng mãnh vươn lên
Tay trong tay hát nốt bản tồn sinh.....

26

CUỘC ĐỜI THANH THOÁT

Đây là bài hát cổ nhạc theo điệu Bình Bán mà Thăng Hoan sáng tác để dâng lên linh hồn Cha Mẹ là nhạc sĩ đương thời hầu ghi lại hình ảnh cuộc đời thanh thoát của hai người.

Tâm hồn ta rỗng rang
Với cô Hằng soi khắp bốn phang

Ngon thanh phong phảng phất nhẹ nhàng
Khiến lòng này thêm phấn khởi hân hoan
Cỏ cây ẩn hiện ngổn ngang
Cảnh trí xem muôn vàng tươi đẹp
Cành tha thướt uốn mình theo gió
Gục gặc đầu chào khách tiêu dao
Tủm tủm hoa ửng lộn khoe màu
Đều long lanh muôn vạn điểm sương
Thỉnh thoảng bay ngào ngạt thời hương
Mùi xông ướp đêm trường canh thâu
Kề bên đế ngâm vọng trầm
Văng vẳng nghe nhỏ to êm đềm
Dạo quanh lần xa gần ngoạn cảnh
Cô Hằng cùng ta thường cạnh bên nhau.

Từ xưa những bậc thanh cao
Cũng cảnh này nước này trời Nam
Chán công danh nhàn ẩn lâm san
Với gió trăng thi tửu cung đàn
Giờ ta đây kính ghi đôi lời
Cảm tình thưởng trăng kỷ niệm ngàn xưa
Ngàn xưa rồi đến hôm nay
Thời gian thay đổi đổi thay
Cổ kim cách biệt, nhưng tinh thần như một
Còn gió còn trăng vẫn vui thanh bạch cho đời an lạc.

XÂY DỰNG

Ghi lại nếp sống thanh bình của làng Mỹ Lương quê hương tôi và hình ảnh điêu tàn bởi chiến tranh gây nên.

Góp nhặt tình thương của cuộc đời
Chân thành nối lại nước non tôi
Hồi sinh truyền thống tâm tư lạnh
Ngó thẳng trao nhau một nụ cười.

Thù hận lâu rồi xây cách ngăn
Giang sơn ai nữ dệt lằm than
Vết thương Bến Hải hờn ly biệt
Đã mấy thu qua lửa ngập tràn.

Nhớ rõ quê tôi xứ đất lành (làng Mỹ Lương)
Hàng cau che chở túp lều tranh
Dòng sông hương nước xây năm tháng
Cô gái đò ngang ấp ủ tình.

Bỗng một ngày kia dậy uất hờn
Chiến tranh chôn sống mảnh tình con
Thôn xanh chết lịm hoa cài máu
Xơ xác cành lan gục giữa đường.

Từ đấy hoang vu lợp mái sầu
Tình quê khơi động lệ tuôn đau
Tiếng hò cô gái năm xưa ấy
Văng bật vẫn thơ ước vọng cầu.

Xóm cũ điêu tàn ngăn lối đi
Lạnh lùng che phủ một vầng mây
Xa xa còn lại lều tranh đổ
Nấm mộ người xưa chẳng nói gì!!!

BÀI KỆ LÂM TẾ

THẮNG HOAN, Pháp Tự là LONG HOAN là truyền thừa đời thứ 24 thuộc dòng LÂM THẾ CHÁNH TÔNG của hệ phái Tổ Sư BÍCH PHONG với bài kệ như sau mà THẮNG HOAN sáng tác:

Long chủng tâm nguyên tại
 Huệ nhật đạt dung thông
 Thường trụ Như Lai tánh
 Tùy thuận ứng hoá thân
 Hàm linh năng đặc độ
 Lý pháp diễn diệu ngôn
 Giải minh phi nhị đạo
 Tức liễu ngộ Chân Không.

Dịch nghĩa:

Mầm sống nguồn tâm vẫn ở đây
 Mặt trời trí tuệ khắp soi đầy
 Dung thông bản giác không rời tánh
 Ứng hoá tùy cơ mọi tướng bày
 Độ thoát hàm linh sanh tử kiếp
 Triển khai Diệu Pháp hướng chung quy
 Con đường Bất Nhị phân rành lối
 Lý thể Chân Không liễu ngộ ngay.

THẮNG HOAN THI TẬP
TẬP II

XUÂN THỂ

Xuân đến nhờ hoa tô điểm xuân
Thiếu hoa xuân mất chỗ nương thân,
Hồn xuân đượm thắm, hoa xuân mộng
Báo hiệu xuân về hoa đón xuân.
Hoa có thời gian, xuân vẫn đây,
Xuân đi hoa úa, đến hoa khai,
Xuân nhờ hoa hiện hương xuân sắc,
Hoa mượn xuân khoe sức sống đầy.
Trần gian xuân viếng trao nguyên ước,
Tặng một cành hoa xin chúc xuân.

Xuân Mậu Thìn 1988

THIÊN TỌA

Rừng thông yên lặng tiếng
Hoàng hôn phủ khắp nơi
Đơn thân ngồi tĩnh tọa
Mặc tình cánh sao rơi
Giữa đêm trường hoang vắng
An nhiên miệng mỉm cười
Thời gian nào hay biết
Bình minh đã đến rồi.

TIẾNG CHUÔNG

Mỗi lần điểm tiếng chuông ngân
Bao nhiêu vọng tưởng bỗng rụng rời
Trở về thực tại trong tôi
Phút giây chánh niệm đất trời lặng yên
Cửa tùng mở cánh chân nguyên
Vô Ưu bắt nhịp cầu duyên Niết Bàn
Chim kêu Thiền thoại hành trang
Suối reo hoà khúc nhạc vàng Tâm Kinh
Thiền hương thơm bước tiền trình
Gót hài lưu dấu tinh anh nhiệm mầu.
Tiếng chuông lạnh lốt ngàn sau
Tĩnh người bến mộng sạch lâu trần ai
Cách xa dù mấy dặm dài
Từ bi chất liệu tình xây nối liền
Đèn tâm soi sáng não phiền

Nguồn vui giải thoát đài sen kết thành
Bấy nhiêu chánh niệm cảm nên
Hiển bày qua tiếng chuông thanh nhịp nhàng
Tuy rằng bật tiếng chuông ngân
Nhưng người tỉnh thức vẫn còn dư âm.

35

TIẾNG MỠ KINH CẦU

Vang đều tiếng mõ gọi xa
Gói tròn kinh tụng thiên ca vọng về
Rót vào hố thẳm cơn mê
Lay người tỉnh mộng bên lề trầm luân
Âm ba chuỗi ngọc lan dần
Bao nhiêu vọng tưởng nghe chừng rụng rơi
Chân Tâm đã thức dậy rồi

Bỗng nhiên miệng nở nụ cười xuân xanh
Tuy rằng sống giữa phù sinh
Nhưng mình cảm thấy bình minh sáng lâu
Đi trong hơi thở nhiệm mầu
Nhẹ nhàng kinh tụng kết sâu mối tình.

36

BÊN ÁN SƯƠNG LAM

Khói sương cuộn cuộn lên đồi
Màn sương phủ kín chân trời cô thôn
Đồi thông lặng đứng sương ôm
Cỏ cây ấp ủ mặn nồng tình xuân
Nghe như sức sống lên đường
Đất trời rung chuyển nguồn thương nẩy mầm
Nghe như thế giới hoà âm
Thiên ca điệp khúc ngàn năm nhiệm mầu
Trần ai lắng đọng sạch lâu

Lăng Già ảnh hiện nhịp cầu thiên thai
Thiền trà thấm giọt sương mai
Hương thơm Diệu Pháp vị đầy Chân Như
Đèn tâm soi sáng án thư
Hiên ngoài sương dật vần thơ Niết Bàn.

37

GUƠNG SÁNG KIỀU ĐÀM DI

Trăng trí tuệ muôn đời tỏ rạng
Kiều Đàm Di gương sáng còn đây
Mặc thời gian dù có đổi thay
Người biểu tượng hương đầy Ưu Bát
Lập chí nguyện đắp xây bờ giác
Hương nẻo chân vượt thoát trần ai
Chốn cung vàng điện ngọc màng chi
Ngôi hoàng hậu ra đi phủi sạch

Quyết tâm Đạo xá gì ngăn cách
Bước chông gai thử thách gian lao
Phận quần thoa mong đạt Pháp mầu
Làm ngọn đuốc nghìn sau mở lối.
Chị em hỡi cùng nhau tiếp nối
Dấu chân xưa kết hội hoa đăng
Độ chúng sanh thế giới ba ngàn
Thuyền Bát Nhã quay sang bến mộng.

38

MỪNG XUÂN

Nàng xuân thấp thoáng đâu đây
Nghe lòng rộn rã tháng ngày đợi mong
Âm thầm đến giữa tàn đông
Xuân e ấp nở hương nồng hoa mai
Mầm xuân sức sống căng đầy
Nỡn nà lá thắm tương lai rạt rào
Ước mơ xin bắt nhịp cầu
Đời xuân thêm sắc duyên trao nụ cười.

HÃY TÌM ĐÂU

Tuy hiện hữu nào biết mình có mặt
Thả suy tư mãi đua bắt đâu đâu
Bao ước mơ chưa hề nổi nhịp cầu
Đạt chí nguyện lại cho vào quên lãng

Chân hạnh phúc khó tìm trong dĩ vãng
Những vần thơ chìm hẳn đáy vô thường
Tiếc nuôi chi quá khứ nhạt mờ sương
Thời danh phận nay chỉ tuồng huyễn mộng

Còn tương lai một khung trời viễn vọng
Trang điểm lên toàn chất liệu sáo từ
Suốt cuộc đời chen chúc giữa phù hư

Nhật ảo ảnh đắp xây bờ hạnh phúc
Khác nào đâu Dã Tràng xe bến đục
Sóng thời gian cuốn lấp bãi phù sa
Trắng tay rồi xuân sắc thưở hoan ca
Lúc nhìn lại hỏi ơì đà xế bóng

Chân hạnh phúc hãy tìm đâu tổ ấm?
Ồ! Trong tâm trong lẽ sống con người
Nó chân thành khi ý niệm nguồn vui
Và trọn vẹn qua nụ cười tỉnh thức.

40

NGÀY VỀ VIÊN GIÁC

Lành thay tôi về Viên Giác

Đầy hoa ngập lối hương bay
Lâng lâng tâm hồn thanh thoát
Còn đâu duyên kiếp trần ai.

Lành thay tôi về Viên Giác
Gặp người tri kỷ năm xưa
Tình thâm hàn huyên nhen nhúm
Ấm lòng giá lạnh song thưa.

Lành thay Thiên lâm Viên Giác
Đài sen quy hương mười phương
Niềm tin vun trồng cội phúc
Xây nên truyền thống quê hương.

Hôm nay tôi ngồi Viên Giác
Hoà lên bản nhạc Thiên ca
Âm vang khơi nguồn tỉnh thức
Phù sinh vỡ mộng Ta Bà.

41

CẢM NIỆM QUÁN SƠN TRÀ

Đôi thông phảng phất mây hương
Sơn Trà quán lợp tình thương đón mời

Dừng chân Thiền khách người ơi
Cùng chung tao ngộ nụ cười giao duyên
Trăng thanh lơ lửng bên thềm
Sáng soi công án trà Thiền điểm tâm
Hoà lên khúc nhạc tri âm
Cho tan bến mộng, cho lòng nở hoa.

PHƯỚC HẬU ĐỨC TIN

Phước Hậu vun bồi bởi đức tin
Bàn tay con Phật kết mây lành
Chở che nòi giống qua năm tháng
Cuộc sống lưu vong được thái bình.

Điểm tựa tâm linh của mọi người
Tàng cao phước hậu chính là nơi
Nhịp cầu bến giác qua trần thế
Sớm kệ chiều kinh bao khổ vơi.

Phước Hậu niềm tin của chúng ta
Kết duyên tình Đạo đẹp tình nhà

Xây nên truyền thống muôn năm thuở
Cho giống Ưu Đàm chóng nở hoa.

Phước Hậu niềm tin trái rộng lòng
Đón mời con Phật khắp Tây Đông
Cùng nhau tô thắm đài sen báu
Thế hệ mai sau sớm nẩy mầm.

TÔI ĐI

Tôi đi góp nhặt sầu thương
Điểm tâm cho sạch vấn vương cuộc đời
Cho lòng rộn nở hoa tươi
Cho môi điểm mộng nụ cười hồn nhiên
Sáng ngời mắt huệ giao duyên
Lung linh ánh nguyệt cấm thuyền cõi an
Tiêu giao hát khúc thanh nhàn
Thiên hương thơm ngát huy hoàng thiên thai
Lối về Không lộ thang mây
Đóa sen theo bước gót hài Chân Như
Ưu Đàm trái thắm đón chờ
Trời xanh dệt lấy vần thơ Niết Bàn.

CHÂN QUANG

Thân tặng thầy trụ trì và toàn thể Phật Tử chùa Chân Quang tại Vancouver, Canada trong thời gian Thăng Hoan hồng pháp tại đây với mặn nồng đạo vị.

Ngày 12 tháng 7 năm 1988

Vancouver hùng thiêng sông núi
Gợi hồn quê mạch suối dâng trào
Đuốc Chân Quang ánh mắt ngời sao
Người con Phật rạt rào lẽ sống
Chí đại nguyện đắp xây bờ mộng
Hương cỗi chân trái rộng niềm tin
Dù chông gai lấp nẻo trường thành
Vấn bước vững hành trình giải thoát
Người con Phật tình trao kết chặt
Nước từ bi tắm mát nguồn thương
Mong mỗi sao khắp chốn đường trần
Hoa Ưu Bát ngát hương vạn đại
Khách viễn du khi dừng chân lại
Người ở đây ưu ái chân thành
Un đúc nên ngọc báu tinh anh
Làm quà tặng lữ hành lạc bước
Nghe sung sướng tràn lên tâm thức
Kính cẩn nguyện chư Phật ân ban
Độ đàn con tín đạo Chân Quang

Sớm vượt thoát muôn ngàn đau khổ.

45

MẶT THẬT CUỘC ĐỜI

Ngồi trên tột đỉnh Thiên Na
Điểm cao trí tuệ chan hoà am mây
Nhìn xem thế giới trần ai
Chìm trong bể khổ vơi đầy trầm luân
Phù sinh nào có mùa xuân
Vành môi héo hắt, mắt rưng lệ sâu
Bến mê sao bắt nhịp cầu
Xe tơ hoa mộng, gởi đầu tử sinh
Đua chen đi bắt bóng hình
Xỏ râu hạt nước cho mình điểm trang
Cuộc đời giăng mắc trái ngang
Ai qua nhiều ít cưu mang não phiền
Sao không tìm lại bình yên
Phút giây tĩnh lặng cửa Thiên an tâm
Dù cho sống giữa thẳm trầm
Nguồn vui cảm thấy ngàn năm rạt rào.

MÙA TUYẾT TRẮNG

Phật Ân tôi viếng lúc sang đông
Kỷ niệm đầu tiên rộn rã lòng
Vạn vật nằm yên trời ướp lạnh
Phố phường gói tuyết đắp chặn bông

Thông xanh khoát áo trắng chờ ai
Đứng giữa trời đông suốt tháng ngày
Muôn hướng hoang sơ tràn ngập lối
Nẻo về lối mộng đã mờ phai

Hoa rải đón chào khách viễn phương
Cho đời tươi mát đượm tình thương
Đi trên hoa tuyết như sen nở
Như lạc Bồng Lai đẹp lạ thường

Có phải thần tiên hay cõi trần
Sao người thanh thoát dạ lâng lâng

Bước chân in dấu sâu lòng tuyết
Gợi cảm tao Phùng khách viễn phương.

47

PHÁP NHỮ

(Nguồn sữa của Phật Pháp)

Sữa Pháp dâng từ mạch suối tâm
Khơi nguồn chân lý đạo dung thông
Đượm nhuần giới thể hương xuân sắc
Nuôi dưỡng đời tu đến tột cùng.

PHÁP HỬ

(Nguồn vui đạo pháp)

Pháp hử sáng ngời ánh mắt thanh
Khi người ngộ đạo lý tinh anh
Nụ cười hé nở hoa hàm tiếu
Sung sướng tràn lên khắp cả mình.

BÌNH BÁT

Bính bát Như Lai góp mặt đời
Dưỡng sinh con Phật khắp cùng nơi
Mở bày trí tuệ nguồn tâm hiện
Tô điểm chân thân đức hạnh bồi
Bồ Tát nhờ đây thành đạo nghiệp
Niết Bàn bởi đó nở hoa khôi
Hạt cơm gói trọn Tâm Kinh thể
Thọ dụng nên cần tỉnh thức soi.

48

CẢM NIỆM PHẬT TỬ CHÙA PHỔ HIỀN

Phổ Hiền nhân dịp dừng chân
Mến thương Phật Tử xa gần nhiệt tâm
Chung xây với một tấm lòng
Trao nhau tình Đạo mặn nồng cùng chia
Hiến dâng Phật Tổ hương thề
Nguyện toà sen nở Bồ Đề sáng soi
Ước mơ vững bước đường đời
Vinh quang nòi giống rạng ngời tổ tiên

Mong sao con thảo cháu hiền
Mời đèn trí tuệ lưu truyền ngàn năm.

49

THƠ DUYÊN NGHIỆP

*Bài thơ Duyên Nghiệp được sáng tác theo tinh thần câu chuyện
nàng Vọng Phu của kinh Pháp Cú mà bốn câu kệ sau đây đã cô đọng:*

*“Khi người đang hái hoa
Lòng say mê lạc thú
Niềm vui kia chưa thoả
Tử thân đã lôi xa.”
Kinh Pháp Cú*

*Câu chuyện nàng Vọng Phu được tóm lược như sau:
Nàng Vọng Phu kiếp trước là tiên nữ, một trong những thê thiếp
của trời Đế Thích thứ 33. Vào buổi bình minh nọ, trời Đế Thích và các
cung nữ đi dạo vườn Thượng Uyển Lạc Viên. Các cung nữ thì đi hái hoa*

để dâng cho vua Đế Thích. Nàng cùng đi hái hoa như các cung nữ khác. Bỗng nhiên nàng chết bất ngờ vì bị bệnh trúng gió. Hồn của nàng liền đọa xuống trần gian. Nàng sanh vào một gia đình trưởng giả giàu có và nàng trở thành một cô gái xinh đẹp. Nhưng điều đặc biệt hơn hết nàng nhớ được kiếp trước của mình là cung nữ ở trên trời. Từ đó nàng cứ mãi ấp ủ nhớ nhung vua Đế Thích. Nàng theo cha đi lễ Phật và làm tất cả mọi phước thiện để mong sớm được trở về đoàn tụ với vua trời. Đệ tử Phật đặt tên nàng là Vọng Phu.

Nàng có chồng và sanh được bốn đứa con. Sau đó nàng chết. Hồn của nàng liền được đầu thai trở lại cõi trời và được chuyển hoá thành cung nữ như xưa đúng theo lời ước nguyện của nàng. Khi nàng được trở về cũng nữ thì lúc đó cõi trời Đế Thích vẫn còn là buổi sáng và các cung nữ khác vẫn còn đang kết hoa để dâng lên cho vua Đế Thích. Vua Đế Thích thấy nàng liền hỏi, sáng nay nàng đi đâu? Nàng kể lại hết mọi việc cho vua Đế Thích nghe mà trong thời gian nàng bị đọa xuống trần gian.

50

Đại ý câu chuyện trên, đức Phật cho chúng ta nhận thấy cõi trời Đế Thích cũng giống như cõi trần gian này vẫn còn nằm trong vòng luân hồi sanh tử lưu chuyển. Sự sống chết, sự lạc thú và sự khổ đau của chúng sanh trong các cõi này sở dĩ chênh lệch nhau quá xa là do bởi nghiệp báo và thời gian xoay vần của mỗi nơi không đồng nhau. Dựa theo ý niệm đó tôi liền sáng tác thành bài thơ gọi là DUYÊN NGHIỆP.

DUYÊN NGHIỆP

Vườn thượng uyển ngàn hoa khoe sắc thắm
Ngát hương thanh tô đậm nét thiên thai
Một nàng tiên lả lướt gót sen hài
Hoa trinh nhật kết đài dâng Đế Thích
Mơ mộng vua phòng loan dừng cô tịch
Cho nỗi lòng thoả thích nghĩa trăm năm
Tưởng đâu rằng mãi hưởng thụ sắc cầm
Trái muôn kiếp cung đàn dây nối chặt
Ôi! Nào ngờ vô thường xe phiếm lạc
Đành tuổi xuân tan tác cánh sao rơi
Xuống trần gian trả nợ tóc tơ đời
Vì lỡ hẹn duyên đầu lời thệ ước
Cùng chàng trai phù sinh đà trói buộc
Nên đọa sa vào phạm trược cứu mang
Làm nữ thân vương vấn phận bẽ bàng
Ôm thất vọng phũ phàng ngăn lối cũ

Vui cung Quảng mà sao không hưởng thụ
Sang ngang chi giờ áp ủ tình xưa
Khiến ai đây lạc lẽ lửa hương thừa
Chăn gối lạnh hững hờ câu chung thủy
Nỡ ra đi để bao sầu vạn kỷ
Con bơ vơ, chồng nhục chí tủi hờn
Chỉ riêng mình sung sướng với thiên vương
Miễn đoàn tụ thế là tròn khấn nguyện.
May mắn thay chốn Ta Bà luân chuyển
Phước báo dư, nàng tinh tiến tu tâm
Chẳng đam mê giữa cuộc thế thăng trầm
Nhờ tỉnh thức sớm thoát vòng tục lụy.
Người nên biết đúng theo lời Phật dạy
Lẽ tử sanh cả tam giới lầm than
Phi Tưởng trời, luân hồi vẫn xe lăn
Huống là chốn thiên đường nàng ngự trị
Hưởng lạc thú còn trong vòng hữu tử
Chưa phải chân, hãy tìm lại cõi an
Ở bên kia ngoài thế giới ba ngàn
Mới thật sự chính Niết Bàn tịch tịnh.

MỪNG NGÀY PHẬT ĐẢN

Ngày Phật Đản tin về mùa kỷ niệm
Rộn ràng lên người con Phật năm châu
Nghe nguồn vui mang sắc thái nhiệm mầu
Niềm tin vững in sâu lòng thệ nguyện
Bậc Đại Giác Ta Bà đà xuất hiện
Cứu quần sanh thoát khỏi biển trầm luân
Phá si mê người ngọn đuốc dẫn đường
Thuyền Bát Nhã vờn cao buồm trí tuệ
Người nhận thấy trần gian bao thế hệ
Phũ phàng lên kiếp nô lệ lầm than
Tạo cho nhau giai cấp trói buộc ràng
Bị khống chế bởi quyền năng không tưởng
Cứ hy sinh suốt cuộc đời vất vưởng
Trong khổ đau đầy ác trược triền miên
Trôi xuống lên vòng sanh tử não phiền
Lôi cuốn mãi theo vô minh nghiệp báo
Người thương xót liền mở bày chánh đạo
Hương nẻo chân lời dạy bảo rõ ràng:
“Các con đây chính là Phật sẽ thành,
Đều bình đẳng, hãy mau lên Chánh Giác.”

Thật chân lý và tình thương bằng bạc
Lời ngọc vàng vẫn ghi tạc lòng son
Tiếng Pháp Âm vẫn vang dội chuông ngân
Chúng con nguyện bước theo chân Phật Tổ
Để nhớ ơn một bậc thầy giác ngộ
Gương hy sinh người tế độ trần gian
Ngày Đản Sinh thị hiện thật huy hoàng
Chúng con nguyện kết hoa đăng tưởng niệm.

54

CHÍNH BỞI TẠI TÂM

Khổ đau nào phải tại người
Tâm mình chấp trước những lời thị phi
Ai cho mình chẳng biết gì
Thì đâu vương vấn sầu bi não phiền
Tâm mình chẳng chút bình yên
Tạo nên sóng gió triền miên đổi dời
Cuộc đời nước chảy mây trôi
Đua chen cho lắm để rồi lụy thân
Thông reo hay gió gảy đàn
Do tâm phân biệt vuông tròn khen chê
Chớ thông và gió chưa hề
Can chi mình biết nào nề thêm lên
Tâm yên là khúc thanh bình
Khổ đau hoá giải an lành nở hoa
Dù cho sống giữa Ta Bà

Mình đây cảm thấy Thiên ca Niết Bàn.

TÂM SỰ GÌ.... ?

Mắt huyền ngấn lệ sâu vương
Ước mơ dường thể tang thương cõi lòng
Nhớ ai cách núi ngăn sông
Hay buồn non nước chìm trong biển hờn
Đắng cay khắp nẻo đường trần
Ai qua nhiều ít gian truân cuộc đời
Khổ chi héo hắt vành môi
An tâm để chút nụ cười nở hoa.

55

TÌNH CHA NGHĨA MẸ

Cha cho con mầm sống
Trao qua sự yêu đương
Mẹ cưu mang ngày tháng
Ấp ủ trọn tình thương

Chào đời lên tiếng khóc
Con báo hiệu tin vui
Mẹ mừng qua cơn chết
Nở sinh đau đón người

Cha mừng khôn tả xiết
Vừa được đưa con thơ
Như đời thêm xuân sắc
Sáng đẹp cả trời mơ

Cánh tay ngà che chở
Son phấn mẹ màng chi
Dành cho con tất cả
Khổ đau chẳng ngại gì

Còm lưng dầm sương nắng
Cha nào quản tuổi xanh
Bôn ba vì con trẻ
Tìm kiếm một bình minh

Mong con khôn lớn nên người
Điểm tô dòng họ muôn đời hiển vinh
Ước mơ chỉ bấy nhiêu tình
Mẹ cha gửi trọn con mình tương lai.

56

QUÊ TÔI

*Quê Tôi: là làng Mỹ Lương (đất lành) quận Giáo Đức, tỉnh Định
Tường (Mỹ Tho) miền nam Việt Nam.*

Nhớ rõ quê tôi xứ đất lành
Hàng cau che chở túp lều tranh
Dòng sông hương nước xây năm tháng
Cô gái dò ngang ấp ủ tình

Nhớ rõ quê tôi xứ đất lành
Xóm làng đùm bọc lũy tre xanh
Ruộng vườn đua nở khoe mầm sống
Trao đổi tâm tình dưới mái tranh

Nhớ rõ quê tôi xứ đất lành
Tiếng hò thôn nữ mộng hoa trinh
Thẹn thường e ấp hồng đôi má
Bẽn lẽn rèm sau mắt gửi tình

Nhớ rõ quê tôi xứ đất lành
Có chuông chùa cổ gợi niềm tin
Sớm chiều hai buổi kinh cầu nguyện
Mong mãi an vui xứ sở mình

Nhớ rõ quê tôi xứ đất lành
Trẻ thơ đùa giỡn ánh trăng thanh
Vi vu tiếng sáo hoà theo gió
Cùng hát cho nhau khúc thái bình.

BÊN BỜ SUỐI MỘNG

Nước chảy về đâu chẳng đợi chờ
Sao không dừng lại dệt vần thơ
Suối reo hoà khúc mừng tao ngộ
Để khách đa tình dạ ngẩn ngơ

Nước chảy về đâu chẳng nhớ nguồn
Ra đi bỏ lại vạn tình thương
Mặc ai mong đợi sầu ly cách
Mãi sống lang thang khắp nẻo đường

Lên thác xuống ghềnh nước vẫn trôi
Mang theo sức sống trải muôn nơi
Phồn vinh vạn vật thêm tươi mát
Tô thắm cho ai góp mặt đời

Làm kiếp con tầm chẳng mộng mơ
Cho xong duyên phận kẻ giăng tơ
Đục trong thế sự nào hay biết
Mình vẫn an nhiên giữa cuộc cờ

Rồi một ngày kia nước trở về

Bến đò năm cũ của hương quê
Thời gian biến đổi còn đâu nữa
Chôn chặt muôn năm một ước thề.

59

ĐI TRONG MƯA TUYẾT

Dạo chơi thế giới Thiên Na
Tuyết trao trinh bạch rải hoa đón chào
Gót hài lưu dấu nghìn sau
Thời gian xoay chuyển, nhiệm màu còn đây
Không gian dù có đổi thay
Trần gian dù có vơi đầy trầm luân
Trinh nguyên này vẫn chân thường
Ưu Đàm hoa vẫn xông hương lối về.

THƯỜNG NGOẠN

Ngôi trên tột đỉnh Lăng Già
Bên đèn trí tuệ trăng ngà sáng soi
Không gian thơm ngát hương trời
Vi vu độc tấu sáo ngời Pháp Âm.

NÉT TRANG ĐÀI

Thân tặng Thi Sĩ Lisa Huyền Vân

Mây huyền lợp mái đài trang
Thiên hương xông ướp mộng vàng giảng thơ
Đầu xanh cài ánh trắng mơ
Gót hài in dấu vần thơ đượm tình.

60

BỨC TRANH LINH HOẠT

Thân tặng Văn Dũng & Hải Đường

Tóc thương lả lướt mây huyền
Thướt tha bên gió trắng nghiêng lược cài
Trái xoan khuôn mặt xuân đầy
Hồn nhiên điểm mộng trang đài thanh tao

Lung linh mắt ngọc ngời sao
Nụ cười hoa thắm lối vào cõi an
Cội Tùng (1) nương bóng Cát Đằng (2)
Tương lai hoà khúc nhạc vàng chân tâm
Sáng soi có trí trắng rằm
Hành trang sẵn có Pháp Âm nhiệm mầu
Cùng nhau đi nốt nhịp cầu
Dư hương hạnh phúc nghìn sau lưu truyền.

(1) Cội Tùng: tượng trưng cho Văn Dũng

(2) Cát Đằng: tượng trưng cho Hải Đường

NHỮNG ĐOÁ SEN THƠM

*Thân tặng Đại Chúng để kỷ niệm khoá tu học mùa hè năm 1991
tại Tu Viện Kim Sơn*

Chân tâm thể hiện nét trinh nguyên
Góp mặt trần gian những đoá sen
E ấp hồn xuân đầy cánh mộng
Lung linh mắt ngọc ánh trăng huyền
Vô tư trải thảm đời hoa thắm
An lạc tô son nếp sống thiền
Dâng trọn tuổi xuân lên đức Phật
Khơi nguồn trí tuệ kết tình duyên.

ĐỜI TU SĨ

*Thân tặng Đại Chúng để kỷ niệm khoá tu học mùa hè năm 1991
tại Tu Viện Kim Sơn.*

Thảnh thơi một gánh quảy an nhiên
Phủ sạch trần ai bao chướng duyên
Thay áo tình yêu choàng áo đạo
Tẩy tâm ô trược hiện tâm thiền
Đắp xây chánh niệm qua bờ giác
Hoá độ quần mê thoát nẻo phiền
Soi sáng phù du sanh tử kiếp
Triển khai Diệu Pháp hướng chân nguyên.

*Kỷ niệm mùa an cư năm 1991 tại chùa Vạn Đức
Mississauga, Canada.*

Từ bốn phương về những đóa sen
Cùng chung tao ngộ ướp hương Thiền
Mảnh vườn Vạn Đức gieo mầm đạo
Khơi sáng đèn tâm dứt não phiền.

Xuân sắc ngời lên sen thắm tươi
Hồn xuân ảnh hiện lộng hoa khôi
Gần bùn chẳng bợn, nguồn thanh khiết
Góp mặt trần ai nở nụ cười.

Sớm kệ chiều kinh qua tháng năm
Nguyện đời dâu bể bớt thăng trầm
Nhịp cầu an lạc sang bờ giác
Bát Nhã đèn soi khỏi lạc lầm.

NHÀ THƠ VIỆT HỒN

Tặng Thi Sĩ Quãng Nhã bút hiệu Việt Hồn.

Nhà thơ đã quá dài trang
Tình thơ người vẫn ngập tràn xuân xanh
Men thơ xông ướp mộng lành
Ươm thơ giống Việt tinh anh nẩy mầm
Hồn thơ hoa nở trắng rằm
Sắc hương tô dệt ngàn năm sáng ngời
Hiển danh non nước bia đời
Sử xanh ghi tạc đôi lời tri âm.

65

HÃY TỈNH THỨC

Ước mơ là dệt tơ sầu
Đam mê là gổ lên đầu đau thương
Duyên càng ướp mộng xây hương
Càng thêm cay đắng đời xuân não nề
Gót trần bấn nhộp bùn mê
Phong sương phủ tóc, lời thề thoáng bay
Mà sao lắm kẻ đắm say
Dẫu rằng vẫn biết đọa đày tẩm thân
Vô thường sanh tử xe lăn
Cuốn mây tan hợp, cuốn trăng khuyết tròn
Cuốn người lần đến mỗi mòn
Chết đi tẩm tối, sống còn phù du
Đường về bật lối công phu
Lang thang sáu cõi mịt mù nẻo ra
Ai ơi bờ giác nào xa

Chỉ trong tỉnh thức chan hoà bình minh
Giân truân trên cuộc hành trình
Bởi chúng mình chẳng đạt thành nhứt tâm
Gắng tu cho hết thặng trầm
Chông gai bài học ngàn năm khôn vàng.

66

THẮNG HOAN THI TẬP
TẬP III

LINH SƠN THIÊN VIỆN
KIẾT HẠ AN CƯ

LINH diệu pháp âm phương viễn xứ
SƠN tùng đức hải hoá liên đài
THIÊN Na tịch tịnh chân tâm hiện
VIỆT Tạng Năng Nương trí huệ khai
KIẾT thẳng giới thể ly trần cấu
HẠ đảo Không Môn liễu ngộ khai
AN trụ Pháp Thân vô biệt niệm
CỨ trung giác ngạn kiến Như Lai.

*Phật Lịch nhị niên ngũ bá nhị thập nhị,
Mậu Dần niên, sơ ngũ ngoạt, thập bát nhật.*

Thích Thắng Hoan Thiên Chủ cảm đề kính tặng.

DỊCH NGHĨA:

Mầu nhiệm pháp âm thơm hốt thắm
Linh Sơn đức nhuận hoá Liên Đài
Tọa thiền tĩnh lặng tâm sanh khởi
Diệu Trạm nguồn chơn Phật hiện bày
Giới thể làm cương qua bỉ ngạn
Không Môn cập bến thoát trần ai
Pháp Thân an trụ không còn niệm
Cõi tịnh Từ Tôn diện kiến ngay.

*Hoà Thượng Thích Thắng Hoan Thiền Chủ
Kính tặng trường hạ Linh Sơn, July 10, 1998*

Thắng Hoan tưởng niệm Linh Hồn của cha qua bài thơ này.

Cha lành biểu tượng Thái Sơn
Nắng mưa chẳng quản, gió sương chẳng màng
Quanh năm nếm mật nằm gan
Cho con tình nghĩa hành trang tình đời
Hiên ngang đứng giữa đất trời
Ngàn sông muôn nẻo rạng ngời dấu chân
Người nghệ sĩ, kiếp phong trần
Nước non tô thắm, phận tầm nhả tơ
Hát lên kiên nhẫn vô bờ
Khoác lên chiếc áo ước mơ ấm lòng
Trao truyền sinh mệnh tổ tông
Vườn hoa hậu thế trữu bông kế thừa
Cha về bên cõi xa xưa
Dư âm còn đậm hồn thơ dạt dào
Giờ đây dưới mái trắng sao
Dệt thơ kỷ niệm ghi vào nhớ thương.

NGƯỜI MẸ MUÔN THUỞ

Thắng Hoan tưởng niệm Linh Hôn của mẹ qua bài thơ này.

Mẹ hiền sánh tợ suối thơ
Nguồn thương tuôn chảy vô bờ thời gian
Mẹ hiền chín tháng cưu mang
Ươm mầm xuân thắm truyền sang con mình
Mẹ hiền bao quản tử sanh
Cho con núp ruột bình minh chào đời
Ước mơ mẹ dệt thành nôi
Ru con mẹ hát đẹp lời chứa chan
Mong con khôn lớn huy hoàng
Hiển vinh rộn nở hoa vàng lối đi
Mắt huyền mẹ sáng bờ mi
Niềm tin mẹ đuổi biên thùy khổ đau

Nụ cười mẹ rót nhiệm màu
Cho con ý sống trắng sao tuổi hồng
Mẹ về bên côi xa xăm
Đứa con mất mẹ đêm nằm cô đơn
Đời con thăm thẳm đoạn trường
Hình dung dáng mẹ tấm gương sáng ngời
Hương về bên mẹ mù khơi
Dệt thơ kỷ niệm ghi lời nhớ thương.

71

CẢM NIỆM THƠ VĂN THÚY TRÚC

*Thân tặng nhà thơ Thúy Trúc để kỷ niệm sự tao ngộ đầu tiên
Nơi Tu Viện Kim Sơn ngày 6-1-1992.*

Vần thơ Thúy Trúc đượm tình duyên
Mạch sống quê hương phảng phất Thiên
Núi Ngự sông Hương khoe sắc thắm
Bức tranh linh hoạt đẹp trình nguyên.

Nhà thơ Thúy Trúc dệt đan tâm
Trao gửi nào ai nặng núi sông

Réo gọi hồn thiêng đầy cánh mộng
Phục hồi sinh mệnh nước non chung.

Nhà thơ Thúy Trúc cũng nhà văn
Lưu loát phun châu sáng tợ trăng
Rót mật tâm tư say ý sống
Nguồn thương tở dệt nghĩa kim bằng.

Nhà thơ Thúy Trúc tưởng nhà tu
Văn hoá tô son nét nhiệm mầu
Khoác áo tình yêu màu áo đạo
Cho đời hoa thắm mãi nghìn sau.

Tu Viện Kim Sơn 1992
Thích Thắng Hoan

72

CHÚNG HẠNH

*Thầy tặng CHÚNG HẠNH bài thơ ý nghĩa Pháp Tự
để kỷ niệm và chúc CHÚNG HẠNH tinh tấn đạo hạnh.*

CHỦNG: nghĩa là hạt giống

HẠNH: nghĩa là giới hạnh, tức là đức hạnh của Giới Thể.

Hạt giống (Chủng) từ bi đã nảy mầm
Tươi lên Giới Hạnh (Hạnh) kết hoa thơm
Thắm tươi đạo thể với niềm tục
Tú lệ tình thương đẹp tất lòng
Trí tuệ sáng soi đời tỏ rạng
Niết Bàn hiển lộ cõi dung thông
Con đường Bát Nhã ưu đàm nở
Tịnh Độ đâu xa khỏi phải tìm.

Hải Ngạn Tịnh Thất, ngày 22-1-1994

Thích Thắng Hoan

HẠNH VỊ THA

Thầy tặng CHÚNG HẠNH để kỷ niệm

Trang trải tình thương với cuộc đời
Quên mình là kẻ sống đơn côi
Chăm lo thế sự ngàn cay đắng
Nào quản tâm tư mỗi mệt rồi
Noi dấu vị tha Bồ Tát hạnh
Chèo thuyền Bát Nhã huệ đặng soi
Hành trình vô niệm luôn ghi nhớ
Cặp bến Chân Như chẳng mấy hồi.

Năm Ất Hợi 1995

Thích Thắng Hoan

MÙA XUÂN VỚI KẺ LƯU VONG

Xuân về trên cánh hoa đào
Ngõ ngang cho kẻ dạt dào hoa mai
Lưu vong là kiếp trần ai
Cô đơn đất khách, lạc loài tấm thân
Xem người rộn rịp đón xuân
Nghe mình cảm thấy băng khuâng cõi lòng
Tình quê ấp ủ tim nồng
Nước non cách biệt, xa trông gợi buồn
Âm thầm đi giữa mùa xuân !!!

Mùa xuân Ất Hợi 1995
Thắng Hoan

76

TRI ÂM

Thân tặng những nhà thơ tri âm không quen để kỷ niệm

Lời thơ nối nhịp tri âm
Xá chi ngăn cách bụi hồng mù khơi
Dòng sông tư tưởng chia đôi
Bên bờ quan niệm tách rời nghĩa nhân
Cách xa dù mấy dặm trường
Tâm tư mình vẫn bắt tầng ước mơ
Tao phùng dệt mộng ươm tơ
Cho đời hương sắc không mờ thời gian.

Hải Ngạn Tinh Thất, 1995
Thắng Hoan

77

CẢM NIỆM TÌNH THÂM

*Thầy tặng Minh Huệ và Diệu Lý
để kỷ niệm tình thầy trò.*

Chân thành Minh Huệ đan tâm

Tình thương Diệu Lý mặn nồng ươm tơ
Cùng nhau dệt đóa hoa thơ
Điểm trang lý tưởng ước mơ tặng thầy
Làm quà kỷ niệm hương say
Cho đời trơ lá căng đầy ý xuân
Thầy nghe nguồn cảm lâng lâng
Niềm vui xông ướp hồn xuân ấm lòng
Trên đường về cõi Chân Không
Thầy qua mấy chặn mùa đông phủ phàng
Tri ân con rải hoa vàng
Dấu chân thầy ngập Niết Bàn lưu phương.

Phật Ân 1995

Thích Thắng Hoan

Mình đây cũng một loài hoa
Tinh anh cũng hiện chan hoà sắc hương
Chỉ mang danh nghĩa hoa rừng
Thì thôi số phận tang thương phủ đầu
Âm thầm góp mặt trăng sao
Dù ai quên lãng ghi vào tâm tư
Thế nhưng đời chẳng thờ ơ
Để tình xuân thắm ươm tơ mộng vàng
Nhấn tâm dẫm nát bên đàng
Đóa hoa bạc phước lệ tràn thiên thu
Đâu người thông cảm niềm đau
Cho loài hoa dại nghìn sau ấm lòng
Ước mơ xin gửi với cùng
Vần thơ ghi tạc đượm nồng thiết tha.

Phật Ân 1995

Thắng Hoan

BÊN THÊM CHÂN NHƯ

Lăng Già trắng tỏ ngoài hiên
Sáng soi công án bên thêm Chân Như
Niết Bàn hiển lộ vô dư
Thiền hương thơm ngát vẫn thơ nhiệm mầu
Dòng sông tịnh thủy dạt dào
Từ bi chất liệu thấm vào nguyên sinh
Con thuyền Bát Nhã chân minh
Quay về bến giác lộ trình Không Môn
Kim Cang đỉnh ngự vân am
Bảo châu hoà khúc Pháp Âm diệu thường
Hoa Nghiêm duyên khởi mở đường
Nối liền chân vọng, khơi nguồn trí năng
Mênh mông thế giới ba ngàn
Hạt sương châu gợn nằm trang kinh cầu
Nụ cười giải thể niềm đau
Tiếng chuông tỉnh mộng sạch làu trần ai
Thảnh thơi dạo gót trang đài
Qua cầu vọng nguyệt hát bài Vô Ngôn.

Hải Ngạn Tĩnh Thất
Thắng Hoan

81

MÙA XUÂN VIỄN XỨ

Xuân về cập bến sông mơ
Đến trong tha thiết vườn thơ đượm tình
Xuân về trên cánh đào xinh
Hương xuân phảng phất bóng hình thước tha
Thấy xuân người, nhớ xuân nhà
Mùa xuân viễn xứ thiếu hoa mai vàng
Thiếu duyên ấm cúng họ hàng
Thiếu tình thân thuộc chứa chan mận nồng
Thiếu nhân nghĩa, thiếu tâm đồng
Thiếu đi tất cả thử chung giống nòi.
Xuân chiều lẩn thẩn mây trôi
Bơ vơ vô định, ngậm ngùi cô đơn
Phũ phàng cho kiếp trầm luân

Bẽ bàng số phận gửi thân xứ người
Niềm riêng thơ dệt mấy lời
Thả dòng sông nhớ bên trời quê hương.

Xuân Bính Tý 1996
Thắng Hoan

82

LỜI GIẢI BIỆT
(Thị Tịch)

Xá chi đời ảo mộng
Giải thoát nguyện dẫn thân
Thiền môn choàng áo đạo
Phủ sạch kiếp trầm luân.

Khấp nẻo đường cay đắng
Phong sương thấm bụi hồng
Nhưng tâm hồn tự tại

Mình cảm thấy thông dong.

Nơi Niết Bàn bửu ngạn
Phật Tánh sẵn đề danh
Chờ đến ngày mãn nghiệp
Đài sen sẽ hoá sanh.

Trần duyên khi đã dứt
Từ giả cõi vô minh
Sáng soi đèn trí tuệ
Bờ giác ngộ đang trình.

Hải Ngạn Tịnh Thất, 1995
Thích Thắng Hoan

83

TÌM LẠI CÁI TÔI

Tôi đi tìm lại cái Tôi
Không từ duyên khởi giữa đời phù sinh
Dù cho thế giới ba nghìn

Tợ hồ đáy nước ẩn hình trăng sao
Cái Tôi ngoài cổng ra vào
Của muôn loài sống trong rào Huyền Không
Chúng sanh, nghiệp tướng bao trùm
Được mang làm mẫu dung thông sáu Trần (1)
Xây nên bốn Đại (2) hợp quần
Bãi lầy năm Trước (3), ngút ngàn nhiễm ô.
Cái Tôi đích thực ở đâu
Tôi đi tìm mãi bên cầu sông mê
Lang thang khắp nẻo đường về
Bể dâu mấy chặng, não nề mấy phen
Bất ngờ cõi tịnh căn nguyên
Hiển bày Chân Ngã an nhiên tuyệt vời
Vui mừng Tôi gặp lại Tôi
Nơi bờ tĩnh lặng, nụ cười thân thương.

(1) SÁU TRẦN: Sắc, Thinh, Hương, Vị, Xúc và Pháp

(2) BỐN ĐẠI: Đất, Nước, Gió và Lửa

(3) NĂM TRƯỚC: Kiếp Trước, Kiến Trước, Phiền Não Trước, Chúng Sanh Trước và Mạng Trước.

DIỆU PHONG

Thầy tặng bài thơ Xuân về ý nghĩa Pháp Danh để chúc thọ Diệu Phong.

DIỆU: nghĩa là mầu nhiệm.

PHONG: là Phong Độ, cung cách của người đắc đạo.

DIỆU PHONG: nghĩa là cung cách mầu nhiệm của người an lạc và giải thoát.

Mầm Xuân mầu nhiệm (Diệu) cao dày
Đượm nhuần phong (Phong) độ hiển bày sắc hương
Trần gian tuy cõi vô thường
Hoa Xuân vẫn nở cánh hường thắm xinh
Cội tùng mấy độ xuân xanh
Sáng ngời sức sống tinh anh đất trời
Ước mơ thơ dệt đôi lời
Nguyện cầu mãi sống muôn đời nước non.

Xuân Bính Tý 1996

Thắng Hoan

TUYẾT PHỦ MÀN SƯƠNG

Đông về trụi lá cành cây
Ai đem tuyết trắng đổ đầy trần gian
Phố phường đắp kín tuyết băng
Núi non trĩu nặng đội toàn tuyết hoa
Mù khơi trời đất bao la
Chìm trong buốt lạnh xót xa cuộc đời
Chim trên cành tuyết chơi vơi
Bơ vơ lạc lối phương trời nào bay
Rít lên từng đợt đọa đầy
Gió cơn thổi xiết thông gãy trơ xương
Ngậm ngùi tuyết phủ màn sương
Nằm nghe sâu dậy đoạn trường dâng cao

Tâm tư lũ thứ dạt dào
Tình quê niềm nhớ cảm sào sông mớ.

Phật Ân mùa đông năm 1996
Thắng Hoan

87

XUÂN NHỚ THƯƠNG

Xuân về mang đến niềm thương
Gợi sâu viễn xứ hoài hương nã lòng
Nước non cách biệt muôn trùng
Bụi hồng chia cắt đôi dòng nghĩa nhân
Đã qua mấy độ xuân sang

Vần thơ thương nhớ vẫn tràn ý Xuân
Tấm thân đượm nét vô thường
Mộng mơ ray rứt đoạn trường tâm tư
Thời gian nào có đợi chờ
Tao phùng tha thiết, mắt mờ lệ rơi
Thơ Xuân xin dệt mấy lời
Gởi về theo gió bên trời quê hương.

Xuân Đình Sửu, 1997
Thắng Hoan

88

PHONG CẢNH HỮU TÌNH.

Thắng Hoan viếng thăm Thụy Sĩ ngày 28.3.1997
Trong chuyến công tác Phật sự tại Âu Châu.

Bầu trời Thụy Sĩ phủ màn sương

Lợp mái hiên mơ giữa phố phường
Điểm lệt cỏ cây khoe sắc thắm
Nước non bày tỏ nét xuân sơn.

Xóm làng rải rác khắp đồi xanh
Xe lửa thân thương nối nghĩa tình
Thể hiện niềm vui qua ánh mắt
Mọi người an lạc xứ thanh bình.

Bông Lai tiên cảnh nếu so nhau
Thụy Sĩ nên thơ đâu khác nào
Mây nước đam mê hồn lữ khách
Thiên Đàng hạ giới mộng canh trâu.

Đầu tiên Thụy Sĩ tôi viếng thăm
Rạo rức nguồn thương như nẩy mầm
Có phải thi nhân say ý sống
Cho nên cảm hứng dật tơ lòng.

Thụy Sĩ, ngày 28.3.1997

Thắng Hoan

Trung thu nay ánh trăng sáng ngà
Chúng ta cùng vui nhau hát ca
Trời thanh thanh, áng mây thu trôi lững lờ,
Nước thu trong, bóng trăng in đáy sông hồ,
Đêm thu bên đèn, trao tâm tình cho nhau trẻ trung.
Trăng thu ảo huyền,
Đèn thu lung linh,
Bóng cây chập chờn nghiêng mình dưới ánh trăng rằm.
Bánh thu ngọt ngào,
Trà thu thơm ngon,
Chúng ta quây quần, đậm đà bên nhau thưởng trăng.
Ý thu dạt dào,
Tình thu lang lang,
Ước mơ tâm hồn trong sáng như ánh trăng thu.
Trung thu nay thiết tha với mình,
Chúng ta nguyện tương lai hiển vinh,
Lòng hân hoan bước vinh quang đi vào đời,
Đâu xá chi bao khó khăn ngăn lối về,
Hương thơm an lành xin gieo trồng muôn nơi sống vui.

Sequim, 18.9.1997

Thăng Hoan

CẢM NIỆM VỀ XUÂN

Tờ lịch qua rồi mấy độ xuân
Bánh xe sanh tử khéo xoay vần
Nơi bờ vực thẳm tàn hơi mọn
Nào có đâu xa ở cuối đường.

Xuân về lạc lõng mấy vần thơ
Tha thiết chi xuân, chẳng đợi chờ
Tuổi hạc phong sương chồng chất mãi
Nguồn xuân khô cạn tự bao giờ.

Lắm người già biệt kiếp luân hồi
Có biết gì xuân giữa chợ đời
Dứt áo nợ duyên nào luyến tiếc
Mặc tình con cháu lệ sầu rơi.

Trần gian quán trọ tạm dừng chân

Kẻ đến người đi thay đổi luôn
Lạc lối vào đây đành số phận
Làm sao ra khỏi luật vô thường.

92

Còn xuân nên ngộ lúc tàn xuân
Chuẩn bị hành trang khi cuối đường
Lỡ bước sa chân không tử hận
Thoát cơn ác mộng chốn mê tân.

Xuân đến thôi thì có trước sau
Đón xuân thông lệ chúc mừng nhau
Nguyện cầu tất cả sang năm mới

Vạn sự bình an sống bạc đầu.

Hải Ngạn Tịnh Thất, 1998

Thắng Hoan

93

KỶ NIỆM PHẬT ĐẢN

(Bài hát theo điệu tân nhạc)

Khắp chốn cùng nơi người con Phật năm châu,
Hân hoan đón mừng ngày Đản Sanh nhiệm mầu,
Hình bóng Từ Tôn trong tha thiết niềm tin,
Trái lòng vị tha nguyện cứu vớt chúng sinh.

Chốn trần gian quán trọ tạm dừng chân,

Kiếp phù sinh đắng cay đoạn trường,
Lỡ vào đây trong bể khổ trầm luân,
Biết về đâu, ôi! Bờ giác mờ xa,
May nhờ Phật Tổ Thích Ca
Đạo vàng soi sáng lối ra.

Trước Đài Sen trang nghiêm,
Hương trầm bay chập chờn,
Biết bao tâm hồn,
Thiết tha chân thành,
Nguyện cầu chư Phật chứng minh.

Kỷ niệm người xưa còn vang tiếng chuông ngân,
Khắc ghi nơi lòng lời giác ngộ huy hoàng,
Chúng con cùng nhau xin góp nhặt tình thương,
Tô bồi tương lai cho cuộc sống ngát hương.

Hải Ngạn Tịnh Thất, ngày 22.2.1998
Thắng Hoan

Rừng xanh nhuộm lá vàng thu
Tô lên hình ảnh trời thu nào nề
Gió thu thúc dục sơn khê
Từng cơn cát bụi gọi về hư vô
Lá thu rơi rụng niềm đau
Giả từ bến mẹ đi vào tử sinh
Hoàng hôn lấp ngõ tiền trình
Màn đêm phủ kín ánh minh trăng rằm
Suối thu rả rích canh thâm
Tiếc thương bóng nguyệt mờ trong đáy hồ.
Cuộc đời giấc mộng tàn thu
Thôi đừng ấp ủ tư sầu biệt ly.

Mùa thu năm 1998

Thắng Hoan

TRỞ VỀ QUÊ XƯA

Lỡ đi vào cõi vô thường
Thử xem thế giới trầm luân thế nào
Bầu trời rộng cánh chiêm bao
Luân hồi lăn bánh qua cầu tử sinh
Sắc không đổi mấy lớp hình
Bể dâu thiên cổ mộng mênh gọi sầu
Ba nghìn bốn mộng chìm sâu
Thời gian nước chảy đục ngầu sông mê
Bâng khuâng lạc hướng quay về
Nổi trôi sáu nẻo bên lề phù vân
Vô minh lợp mái phong trần
Quê hương vô tử mờ dần dấu xưa
Bỗng nhiên cảnh tỉnh chuông chùa
Rót vào hố thẳm chiều mơ ngút ngàn
Sáng soi dẫn lối trăng vàng
Bước lên bờ giác nấc thang Đại Thừa.

HẢI NGẠN TỊNH THẤT

Tịnh Thất nhàn cư cạnh biển xanh (Hải Ngạn)
Tam Quan khóa chặt chốn đua tranh
Vườn hoa thơm ngát hương xuân sắc
Tạo cảnh Thiên Na hưởng phúc lành

Thế sự trần gian lắm đổi thay
Riêng ta tự tại mặc vui đây
Sớm chiều kinh kệ vui niềm đạo
Tĩnh lặng trầm tư kiếp gió mây

Vũ trụ qua rồi mấy độ xuân
Ánh trăng trí tuệ vẫn miên trường
Hoàng hôn che kín chân trời vắng
Lơ lửng ô kìa bóng nguyệt gương

Vạn vật ngoài kia đã ngủ yên
Trăng khuya dằng dặc sáng bên thềm
Ta vào mãi miết trong Thiền Quán
Quên hẳn thời gian chuyển bóng đêm

Nhìn lại đời ta quá bảy mươi
Biết bao cay đắng phủ lên người
Tắm thân tứ đại tuy già yếu
Cảm thấy tâm tư vẫn sáng ngời.

98

NHỮNG TÂM HỒN YÊU THƠ

CHUYẾN VIỄN DU

Kính tặng Hoà Thượng Thích Thắng Hoan để kỷ niệm

Kính dâng một tấm lòng thành
Thầy như một đám mây lành chở che
Danh lam THẮNG cảnh sơn khê
Tâm thầy HOAN hỷ bồ đề tiến tu

Thầy trò dậm thẳng viễn du
Thầy ban mưa pháp dưỡng bù tâm linh
Cỏ cây cũng nặng ân tình
Lá xanh thông mát khiến mình vui vui
Chia tay Phật tử ngậm ngùi
Các thầy thân mật bù ngùi đạo tâm
Đạo vàng tỏa rạng uyên thâm
Bồ Đề chánh niệm vững tâm tu trì.

Chùa Liên Hoa, ngày 2.10. 1991
Quãng Nhã

99

CẢM NIỆM NHỮNG LÚC CHIA TAY

Kính tặng Hoà Thượng Bốn Sư - Thích Thắng Hoan để kỷ niệm.

Mỗi lần con tiễn chân thầy

Nghe lòng trĩu nặng biệt ly nghẹn ngào
Mắt buồn ngơ ngác vì đâu
Cố che dòng lệ đọng sâu bờ mi
Thầy thương dạy bảo con đi
Tu hành từ bỏ ai bi tâm mình
Để mau ra khỏi vô minh
Thoát vòng sanh tử phồn vinh luân hồi
Con đây cảm thấy thẹn rồi
Vì không hành nổi những lời thầy khuyên
Nhìn thầy con kính mến thêm
Nụ cười tự tại an nhiên thanh nhàn
Mặc cho thân thế phủ phàng
Nguyện làm Bồ Tát độ đàn chúng sanh

Riêng con thầy đã sẵn dành
Niềm thương cao quý đượm tình men thơ
Bao đêm con ngủ nằm mơ
Thầy chèo thuyền đến bến bờ rước con
Bên thuyền chim hót véo von
Thiên Thai mở lối vàng son cuộc đời
Nào ngờ chỉ giấc mơ thôi
Tỉnh ra mới thấy, hỡi ôi! Bẽ bàng
Đời con trót đã vương mang
Quyết tâm phủ sạch trần gian kiếp này
Kiếp sau nguyện bước theo thầy
Trên đường giải thoát đắp xây Niết Bàn.

Mùa Xuân 1995

Diệu Lý

CẢM NIỆM

Kính tặng Hoà Thượng Thích Thắng Hoan
nhân chuyến đầu tiên Ngài về thăm Thụy Sĩ

Thân đã là mây sao chẳng bay
Tâm vô sở trụ hề khứ lai
Một kiếp Không Môn nuôi nguyện lớn
Trọn đời muôn nẻo độ trần ai
Pháp là Pháp Tướng duy tâm tạo
Tình là Tình Đạo vốn chẳng hai
Đến đây biết hẹn cùng ai nhỉ?
Một đấng mà nghe quá đủ đầy.

Thụy Sĩ, ngày 28.3.1997

Giác Đăng

KÍNH TIẾN ĐƯA THẦY

Tăng Ni sinh Phật Học Viện Quốc Tế
tặng Hoà Thượng Thích Thắng Hoan
để kỷ niệm trong thời gian Hoà Thượng
giảng dạy học chúng.

Thầy về cảm thấy nhớ thương,
Thầy đi để lại vấn vương cõi lòng.
Chúng con những ngóng cùng trông
Suối tuôn dòng lệ chờ mong tháng ngày.
Sang năm nhớ đến nghe thầy,
Chúng con mong đợi từ nay chẳng ngừng.
Thầy đem cảm hứng vui mừng
Hậu sinh cần học, thầy đừng có quên.

July 4, 1997

*Tặng Ni Sinh P.H. V.Q.T.
Cẩn bút*

104

MỪNG SINH NHẬT THẦY

Thơ chúc mừng sinh nhật 70
Hoà Thượng THÍCH THẮNG HOAN.

Xuân này thầy trọn bảy mươi
So tuổi Bành Tổ thì người còn xuân
Chúng con thành kính chúc mừng
Chúc thầy hưởng thọ thứ lần hai trăm
Sử đời ghi tạc ngàn năm
Thắng Hoan hoà thượng hai trăm tuổi đời
Ngài đi giáo hoá khắp nơi
Đông Âu Tây Á lợi người lợi tha
Cực Lạc ở cõi Ta Bà
Mỗi người đạo đức nhà nhà an vui

Ước mong nếu được như lời
Đó là phước đức Phật trời bủa ban
Năm cũ qua rồi năm mới sang
Chúc thầy phước huệ khang an tràn đầy
Biện tài thuyết pháp đó đây
Rạng danh trưởng tử Như Lai hậu đời
Năm mới con kính đôi lời
Chúc thầy mạnh khỏe vui cười đón xuân.

Xuân Mậu Dân 1998
Đệ tử chúng con kính bút
Minh Huệ và Diệu Lý

105

CHÚC THỌ
HOÀ THƯỢNG THÍCH THẮNG HOAN

(Kỷ niệm mùa an cư lần thứ 11 năm 99
tại chùa Thuyền Tôn, Montreal, Canada)

Chúc Hoà Thượng Như Lai thọ lượng
Tận tâm độ vô lượng chúng sanh
Dạy đạo, thuyết pháp, giảng kinh
Dắt dìu tứ chúng chuyên tinh tu hành.
Đào tạo số Tăng sinh vô kể
Để lưu truyền thế hệ mầm non
Nguyện cầu Phật Giáo trường tồn
Cứu giúp nhân loại không còn khổ đau.
Hào quang Phật năm châu rạng chói
Chiếu tận cùng ba cõi sáng ngời
Phật Pháp mẫu nhiệm tuyệt vời
Chân tu chứng quả liên đài vô sanh.

Montreal, ngày 21.7. 1999

Minh Phát kính chúc

**CÂU ĐỐI CHÚC THỌ
HOÀ THƯỢNG THÍCH THẮNG HOAN**

* Thọ lượng lâu dài như ông Bành Tổ
để dìu dắt Tăng chúng tu hành.

* Điển kinh thông suốt mấy tạng Như Lai
đem giải bày nhân sinh ngộ nhập.

Montreal, 12. 7. 1998

Minh Phát

*CẨM TÁC THƠ
CỦA HOÀ THƯỢNG THẮNG HOAN*

Thánh địa, đây là nước Việt Nam,
Thắng Hoan Hoà Thượng bậc siêu phàm
Suối thơ thấm ngọt mùi cam lộ
Cỏ dại hoa ngàn thả phản quang.

Montreal, 25.10.98

Tịnh Nhiên

CÁI NGHIỆP

Bấy lâu trọn giữ đạo tam tông
Tám chục tuổi già đến cửa Không!
Nhớ đến Từ Thân thương khuất bóng
Soi gương Bích Thủy đã xuôi dòng.....

Một mình tĩnh lặng chốn tư phòng
Nghiệp đến! Chào người! Nẻo sắc không!
Ta sẵn Y Vương đừng lẻo đẻo!
Bồ Đề gươm tuệ đoạn tơ lòng.....

Thương người đồng chủng chốn tha phương!
Hỡi bạn quân thoa ráng nhẫn nhường.....
Cộng nghiệp Tam nương tu chuyển nghiệp
Nhớ câu “Hữu xạ tự nhiên hương”!

Montreal 25-10-98

Tịnh Nhiên

109

ÂN THẤY

(Kính tặng Hoà Thượng Thích Thắng Hoan,
bậc thầy đáng kính của con)

Thầy tuổi đời đã ngoài thất thập
Nhưng trông người còn thấp bảy mươi
Lúc nào cũng nụ cười tươi
Oai nigh tự tại, nét người đạo phong.

Môn Duy Thức mỗi mòn con nghiệm
Nhưng vào đầu chỉ niệm Di Đà
Căn cơ thôi cũng âu là
Có duyên Tam Thánh, Ta Bà sẽ ly.

Thầy luôn cười, chỉ thương, không trách
Nhắc nhở con tu hạnh tùy duyên

Có, Không, là lẽ tự nhiên
Thảnh thơi con sống, ưu phiền con xa.

Một điều nữa thầy còn chỉ rõ
Nếu tịnh tâm, chẳng sợ bát phong
Muốn cho đời khỏi long đong
Phật thân con giữ, Giới thân con gìn.

110

Thầy thương con, chi ly thầy dạy
Từng bước tu con phải kiên trì
Đời con sẽ khỏi ai bi
Đường vào cửa Phật khó gì nhập môn.

Dưới gối thầy con quỳ đánh lễ

Những lời thầy như thể ngọc minh
Nguyên xin y giáo phụng hành
Thầy thay cha mẹ sanh thành dạy răn.

Ởn của thầy nhất tâm ghi nhớ
Tình của thầy nặng tựa núi sông
Biết đời sắc sắc không không
Nương thầy con bước thong dong lối về.

Mùa An Cư năm 99
Chủng Hạnh

111

TÂM NGUYỆN

Đời ngủ trước con nguyên ra khỏi
Cõi Liên Hoa thân gửi hoá sanh

Chí tâm một dạ tu hành
Di Đà Từ Phụ khai minh lối về.

Cho con được thấm nhuần chánh đạo
Để hiểu rằng nghiệp báo oan gia
Nhân nào quả nấy không xa
Trăm luân biến khổ vào ra khó lường.

Độ đệ tử thoát vòng phiền não
Chốn phù sinh vớt áo truân chuyên
Bụi trần phủi sạch nghiệp duyên
Câu kinh tiếng kệ cửa thiền an vui.

Chủng Hạnh

NHỚ MỘT MÙA AN CƯ

(Mến tặng Quãng Hạnh mùa An Cư 99)

Mỗi sáng công phu
Trời đầy sương mù
Bồ Tát gia hộ
Má con bớt ngu.

Hạnh ơi má nhớ
Một mùa an cư
Má con hành đường
Công quả các sư.

Năm nay con về
Thiếu má nhớ không
Con gọi điện thoại
Lòng má băng khuôn.

Tình má con mình
Rất ư bền chắc
Nhưng đừng dính mắc
Đó mới là tu.

Tình đem trang trải
Kết nối đệ Huynh
Thượng hoằng Phật đạo
Hạ hoá chúng sinh.

Đây lời ước nguyện

Của má gửi con
Gắng tu gắng học
Đạo quả vuông tròn.

Mùa An Cư 99
Chủng Hạnh

115

THẮNG HOAN THI TẬP
TẬP IV

TRUNG TÂM XÃ HỘI VIỆT NAM----- 98

**Kính tặng Ban Giám Đốc Cơ Quan Xã Hội Việt Nam
tại Minnesota một bài thơ ngắn với nhan đề là
TRUNG TÂM XÃ HỘI VIỆT NAM.**

Xã Hội Việt Nam xứ Vạn Hồ
Xe tơ tình nghĩa kết thâm giao
Văn Lang lợp mái hồn dân tộc
Che chở Rồng Tiên muôn kiếp sau.

Kính tặng.

Mùa Xuân Tân Ty 1991

Tỳ Kheo THÍCH THẮNG HOAN

116

XUÂN THA PHƯƠNG

*Kỷ niệm mùa xuân Giáp Thân, 2004 tại New Orleans,
Tiểu Bang Louisiana.*

Xuân về nơi chốn đậm sâu
Rừng hoang nước động biển hồ bao la
New Orleans xứ vắng miền xa

Cành hoa điểm mộng, nõn nà khoe Xuân
Tô màu lên nét thân thương
Bức tranh Xuân sắc chập chờn bướm bay
Hương Xuân thoang thoảng đâu đây
Vài con én lượn trời mây đượm tình.
Xuân về mang chút niềm tin
Mầm Xuân thể hiện bình minh cuộc đời
Ước mơ đến với mọi người
Chúc nhau hy vọng, trao lời bình an.
Vui Xuân ai nấy rộn ràng
Riêng mình cảm thấy bàn hoàn nhớ nhung:
Quê hương cách biệt muôn trùng
Xóm làng, thân thuộc hình dung đậm đà.
Giờ đây Xuân Ý mặng mà
Đón Xuân thành kính tặng quà trang Kinh
Nguyện cho đất nước phồn vinh
Nghĩa tình dân tộc hồi sinh Lạc Hồng.

Xuân Giáp Thân, 2004

Thắng Hoan

117

ĐẠO TRÀNG
TỊNH THẮT VIÊN HẠNH

*Tịnh Thất Viên Hạnh tọa lạc trong vùng Little Lake Estates,
Thành phố Baker, Thủ Phủ Baton Rouge, Tiểu Bang Louisiana.*

Chập chùng rừng sát hoang sơ
Ven rừng thôn nhỏ chiều mơ lối về
Có hồ thanh thủy cận kê
Nước trong in bóng trăng khuya hữu tình
Cô thôn đặc biệt mang tên
Hồ Con (Little Lake) bản hiệu đề danh xóm làng
Bên hồ Tịnh Thất điểm trang
Mái nhà Viên Hạnh đạo tràng tịnh tu
Lối vào Không lộ vô ưu
Hương Thiên thơm ngát bắt cầu chân nguyên
Sống đây cảm thấy bình yên
Sớm kinh chiều kệ gieo duyên tháng ngày
Dòng đời lăm ngổ chông gai
Ai qua nhiều ít đọa đày tẩm thân
Thôi thì thế sự dừng chân
Não phiền cay đắng đâu còn vấn vương
Đạo tràng bồi dưỡng tư lương
Hành trang cho chuyến hồi hương vĩnh hằng
Nẻo về bên cõi Lạc Bang
Thên thang mở rộng sen vàng rước đi.

*Ngày 28 tháng 2 năm 2006
Thích Thắng Hoan*

THẾ SỰ

Gắm nhìn thế sự chen đua
Kiến bò miệng chảo trên lò lửa nung
Hơn thua rồi cũng vào tròng
Tử sanh hoả trạch không dung kẻ nào
Thăng trầm một kiếp chiêm bao
Nổi trôi sáu nẻo biết bao giờ ngừng
Thương thay lắm kẻ trầm luân
Mịt mờ nẻo trước, bâng khuâng lối về
Miếng mồi danh lợi nảo nề
Mãi đua bắt bóng bên lề mộng du
Phù sanh trước ánh đèn dầu
Tưởng rằng ánh sáng nhiệm mầu cõi an
Chung quy làm vật thiêu thân
Luân hồi nghiền nát mấy lần tuổi xuân.....

Ngày 5.10.2007

Tịnh Thất Viên Hạnh

Thích Thắng Hoan

120

CHỦNG LIÊN

Giải thích Pháp Danh CHỦNG LIÊN

CHỦNG: là hạt giống

LIÊN: là hoa sen

CHỦNG LIÊN: là hoa sen vàng, ý nghĩa là biểu tượng cho đức Phật.

Hạt giống (Chủng) sen (Liên) vàng gieo đất tâm
Cho nguồn trí tuệ được viên thông
Vun bồi Giới Thể ươm mầm sống
Sen nở, Tâm khai, hương ngát thơm.

Thắng Hoan

121

BIỂU TƯỢNG GƯƠNG CHA

Hình ảnh cha về trong giấc mơ
Cho con tình nghĩa gợi hồn thơ
Âm dương cách biệt xa xôi quá
Chỉ biết trầm tư mắt lệ mờ.

Nhớ rõ đời cha một biểu trưng
Tấm gương sáng chói đấng tùng quân
Gia đình hạnh phúc dang tay gánh
Phó mặc chông gai khắp nẻo đường.

Bên án đèn chong dưới mái tranh
Đoàn con quy tụ cạnh cha lành
Nghe cha kể lại đời cay đắng
Bài học khuông vàng thật khó quên.

Rồi một ngày kia quê mất cha
Xóm làng binh lửa dậy can qua
Con thơ vợ yếu thân lưu lạc
Đầm ấm năm xưa đã xóa nhòa.

Chiều nọ hoàng hôn phủ kín đời
Trời thu tan tác lá thu rơi
Mẹ tôi quên hẳn đêm sương gió
Bên cạnh mồ cha đứng lặng người.

Mùa thu năm 2008
Thắng Hoan

122

MÙA THU NHỚ MẸ

Thu về khắp nẻo sơn khô
Lá vàng rơi rụng nã nề băng khuâng.
Gió thu se lạnh tâm buồn
Mang theo hình ảnh vô thường biệt ly.
Thu về nhạt hết lá cây
Thân trơ cành giữa trời mây đoạn trường.

Cảnh thu gợi nhớ niềm thương
Hình dung dáng mẹ chập chờn đầu đây
Thân gầy nặng trĩu hai vai
Thay cha, mẹ gánh tương lai con mình
Quên đi nửa kiếp phù sinh
Bôn ba tìm kiếm bình minh cuộc đời
Đắng cay phủ kín lên người
Phong sương điểm tóc, nét ngài trán nhăn.
Than ôi! Số phận bẽ bàng
Mẹ tôi mất hết đài trang thuở nào
Vì con mẹ phải lao đao
Hồn nhiên mẹ đốt tiêu hao tuổi hồng.
Khi con danh phận an lòng
Mẹ đâu còn nữa để cùng chia vui.
Cũng mùa thu ấy, mẹ tôi
Ra đi vĩnh biệt cuộc đời trầm luân
Tiễn đưa vào cõi miên trường
Vàng Thu lá rụng trải đường thang mây.
Vần thơ dào dạt cảm hoài
Gởi về bên mẹ dâng đầy nhớ thương!!!

Mùa Thu năm 2008

Thắng Hoan

Trăng thu dằng dặc sáng soi
Trời thu trong suốt ánh ngời thanh thanh
Đêm thu riêng bóng ngắm nhìn
Xa xăm huyền ảo mộng mênh trải dài
Nước thu phẳng lặng đong đầy
Ôm tròn bóng nguyệt ngủ say đáy hồ
Thông xanh dưới ánh trăng thu
Chập chờn bóng ngã bên cầu suối mơ
Lối mòn lượn khúc quanh co
Tưởng chừng lạc bước bên bờ Thiên Thai
Tâm tư dào dạt cảm hoài
Vần thơ ghi đậm trang đài cảnh thu.

Ngày 23 tháng 8 năm 2008

Thắng Hoan

QUAY VỀ NƯƠNG TỰA
(Quy Y)

Quay về nương tựa Chân Tâm
Noi theo Tự Tánh đi trong nguyện cầu
Lối mòn ngập bước vân du
Bụi hồng mặc khách vó câu lữ hành
Trăng sao mây nước bạn lành
Lộ trình thơm ngát tinh anh hương Thiên
Vượt qua mấy đoạn trần duyên
Bể dâu mấy chạn truân chuyên cuộc đời
Nhưng mình cảm thấy thanh thơi
Nhờ đây phẩm hạnh cao vời đức thâm
Mượn trần ai, tẩy nội tâm
Vô minh chuyển hoá Tánh không hiển bày
Bước vào thế giới không hai
Qua cầu Vô Niệm bản lai Niết Bàn.

Mùa Xuân 2010
Thắng Hoan

MỤC LỤC**Trang**

* Lời giao cảm -----	1
* Vài lời tâm niệm -----	3

THẮNG HOAN THI TẬP (Tập I)

* Nguồn Vui -----	5
* Tỉnh Thức Về Hoa -----	6
* Nụ Cười -----	7
* Chiếc Võng Thiêng -----	8
* Đời Giả Tạo -----	9
* Thiên Hành -----	9
* Chuông Tỉnh Thức -----	10
* Triền Trà -----	11
* Ta Với Ta -----	12

* Đường Lên Tu Viện Kim Sơn -----	12
* Sanh Diệt-----	13
* Tìm Hạnh Phúc Trên Tham Vọng -----	15
* Sự Sống Liên Quan Nhau -----	16
* Pháp Quán Niệm và Tu Viện Kim Sơn -----	17
* Xuân Việt Nam Năm 1982 -----	18
* Xã Hội Việt Nam Năm 1982 -----	18
* Thời Gian -----	19
* Tánh Tham -----	20
* Thao Thức -----	21
* Vững Niềm Tin -----	22
* Cuộc Đời Thanh Thoát -----	23
* Xây Dựng -----	25
* Bài Kệ Lâm Tế -----	27

127

THẮNG HOAN THI TẬP (Tập II)

* Xuân Thế -----	28
* Thiên Tọa -----	29
* Tiếng Chuông -----	30
* Tiếng Mõ Kinh Cầu -----	31
* Bên Án Sương Lam-----	32
* Gương Sáng Kiều Đàm Di -----	33
* Mừng Xuân -----	34
* Hãy Tìm Đâu -----	34
* Ngày Về Viên Giác -----	36

* Cảm Niệm Quán Sơn Trà -----	37
* Phước Hậu Đức Tin -----	37
* Tôi Đi -----	38
* Tình Vancouver Chân Quang -----	39
* Mặt Thật Cuộc Đời -----	40
* Mùa Tuyết Trắng -----	41
* Pháp Nhũ -----	42
* Pháp Hỷ -----	42
* Bình Bát -----	42
* Cảm Niệm Phật Tử Chùa Phổ Hiền -----	43
* Thơ Duyên Nghiệp -----	44
* Duyên Nghiệp -----	45
* Mừng Ngày Phật Đản -----	47
* Chính Bối Tại Tâm -----	48
* Tâm Sự Gì ? -----	48
* Tình Cha Nghĩa Mẹ -----	49
* Quê Tôi -----	50
* Bên Bờ Suối Mộng -----	51
* Đi Trong Mưa Tuyết -----	52
* Thưởng Ngoạn -----	52
* Nét Trang Đài -----	52

128

* Bức Tranh Linh Hoạt -----	53
* Những Đóa Sen Thơm -----	54
* Đời Tu Sĩ -----	54
* Những Đóa Sen Về Hội -----	55
* Nhà Thơ Việt Hồn -----	56

* Hãყ Tỉnh Thức -----	57
-----------------------	----

THẮNG HOAN THI TẬP (Tập III)

* Linh Sơn Thiền Viện Kiết Hạ An Cư -----	58
* Người Cha Muôn Thuở -----	60
* Người Mẹ Muôn Thuở -----	61
* Cảm Niệm Thơ Văn Thúy Trúc -----	62
* Chủng Hạnh -----	63
* Hạnh Vị Tha -----	64
* Mùa Xuân Với Kẻ Lưu Vong -----	65
* Tri Ân -----	66
* Cảm Niệm Tình Thâm -----	67
* Thân Phận Đóa Hoa Rừng -----	68
* Bên Thêm Chân Như -----	69
* Mùa Xuân Viễn Xứ -----	70
* Lời Giả Biệt -----	71
* Tìm Lại Cái Tôi -----	72
* Diệu Phong -----	73
* Tuyết Phủ Màn Sương -----	74
* Xuân Nhớ Thương -----	75
* Phong Cảnh Hữu Tình -----	76
* Thưởng Thức Trăng Thu -----	77
* Cảm Niệm Về Xuân -----	78
* Kỷ Niệm Phật Đản -----	80
* Thu Cảm -----	81

* Trở Về Quê Xưa -----	82
* Hải Ngạn Tinh Thất -----	83

NHỮNG TÂM HỒN YÊU THƠ

* Chuyến Viễn Du -----	84
* Cảm Niệm Những Lúc Chia Tay -----	85
* Cảm Niệm -----	87
* Kính Tiễn Đưa Thầy-----	88
* Mừng Sinh Nhật Thầy -----	89
* Chúc Thọ Hoà Thượng Thích Thắng Hoan -----	90
* Câu Đối Chúc Thọ Hoà Thượng Thích Thắng Hoan --	91
* Cảm Tác Thơ Của Hoà Thượng Thích Thắng Hoan--	91
* Cái Nghiệp -----	92
* Ân Thầy -----	93
* Tâm Nguyện -----	95
* Nhớ Một Mùa An Cư -----	96

THẮNG HOAN THI TẬP (Tập IV)

* Trung Tâm Xã Hội Việt Nam -----	98
* Xuân Tha Phương -----	99
* Đạo Tràng Tịnh Thất Viên Hạnh -----	100
* Thế Sự -----	101
* Chung Liên -----	102
* Biểu Tượng Gương Cha -----	103
* Mùa Thu Nhớ Mẹ -----	104

* Thu Cắm	-----	105
* Quay Về Nương Tựa	-----	106
* Mục Lục	-----	107